Lietas Nr. C33427211
Lietas arhīva Nr. CA-0301-14/27

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 26.martā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Zaļā

tiesneši I.Stuberovska, I.Strelča,

ar sekretāru J.Lagzdiņu

piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. C/ un atbildētāja pārstāvim /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. E/ prasībā pret /pers. F/ par izlikšanu, komunālo maksājuma parāda piedziņu un /pers. F/ pretprasību pret /pers. E/ par dzīvokļa īpašuma atzīšanu par laulāto kopmantu un īpašuma tiesību atzīšanu, sakarā ar /pers. F/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 1.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 31.augustā /pers. E/ Rīgas rajona tiesā cēlis prasību pret /pers. F/ par izlikšanu un zaudējumu piedziņu.

Prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 927., 1037., 1036., 1038., 1039., 910., 1041., 1044., 1045., 1053., 1056.pantu, lūdz tiesu izlikt atbildētāju kopā ar viņas ģimenes locekļiem un to apgādībā esošām personām no prasītāja dzīvokļa /adrese/, bez citas dzīvesvietas (dzīvojamās platības) ierādīšanas; piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam neapmaksātos komunālos pakalpojumus Ls 954,56 apmērā; piedzīt visus tiesāšanās izdevumus.

[1.1.] Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar zemesgrāmatas nodalījuma datiem prasītājam pieder dzīvoklis /adrese/. Dzīvokli īpašumā prasītājs ieguva 1996.gada 26.augsutā uz bezatlīdzības maiņas līguma pamata, apmainot to pret sev tolaik piederošo dzīvokli Olaines pagastā SIA /Nosaukums A/ 41-7-1.

[1.2.] 1995.gada 18.martā prasītājs reģistrējis laulību ar atbildētāju, kurā 1996.gada 3.jūnijā dzimis dēls /pers. H/. Laulības laikā puses ar dēlu dzīvoja prasītājam piederošā dzīvoklī /adrese/.

Ar Rīgas rajona tiesas 2002.gada 6.marta spriedumu laulība tika šķirta. Pēc laulības šķiršanas prasītājs vairākkārtīgi lūdza atbildētāju atbrīvot dzīvokli, bet atbildētāja lūdza atļaut viņai kopā ar dēlu lietot dzīvokli līdz laikam, kamēr viņa atradīs citu dzīvojamo telpu.

Prasītājs piekrita atbildētājas lūguma, vienojoties, ka atbildētāja apmaksās saņemtos komunālos pakalpojumus. Savukārt prasītājs no dzīvokļa izvācās un uzsāka dzīvot Ādažu novadā, Kadagā, /Nosaukums B/-76.

2011.gadā prasītājs vērsās pie atbildētājas ar lūgumu atbrīvot dzīvokli, jo radās iespēja to izīrēt, taču atbildētāja atteicās to darīt. Šajā sakarā prasītājam radās zaudējumi – atrautā peļņa par nesaņemtiem īres maksājumiem un komunālajiem pakalpojumiem Ls 954,56 apmērā.

[1.3.] Prasītājs noradījis, ka dzīvoklis /adrese/ ir prasītāja atsevišķa manta, jo tas tika iegādāts bezatlīdzības darījuma rezultātā un atvieto dzīvokli, kas prasītājam piederēja pirms laulības reģistrācijas. Līdz ar to atbildētāja un personas, kuras kopā ar viņu mitinās prasītājam piederošā dzīvoklī, lieto to bez tiesiska pamata.

[2] 2011.gada 7.oktobrī atbildētāja /pers. F/ tiesā iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos, norādot, ka prasību neatzīst, jo dzīvoklis /adrese/, kaut arī iegūts bezatlīdzības maiņas līguma rezultātā, bet tas noticis laulības laikā un ar atbildētājas, kā otra laulātā, palīdzību. Atbildētāja devusi padomus dzīvokļa izvēlē, sarunās ar otru līgumslēdzējas pusi, sniegusi prasītājam morālu atbalstu un cita veida

garīgo un fizisko palīdzību. Līdz ar to jāpieņem, ka dzīvoklis ir abu laulāto kopīga manta, kas pieder laulātajiem līdzīgās daļās. Turklāt zemesgrāmatā nav norādes par to, ka minētais dzīvoklis ir /pers. E/ atsevišķa manta.

Atbildētāja lūdz ņemt vērā, ka strīdus dzīvoklis ir arī viņas un prasītāja kopīgā dēla /pers. H/, dzimuša 1996.gada 3.jūnijā, dzīves vieta un atbildētāja realizē nepilngadīgā dēla ikdienas aizgādību.

Atbildētāja neatzīst komunālo maksājumu parādu Ls 954,56 apmērā, jo viņai nav saprotams, no kā šāda summa veidojusies.

[3] 2012.gada 28.augustā atbildētāja /pers. F/ ir cēlusi pretprasību lietā pret prasītāju /pers. E/ par nekustamā īpašuma atzīšanu par laulāto kopmantu un šīs kopmantas sadali.

Pamatojoties uz Civillikuma 89., 93.pantu, lūdz atzīt dzīvokli Olaines pagasta, /adrese/ par /pers. F/ un /pers. E/ laulāto kopmantu; atzīt /pers. F/ un /pers. E/ īpašuma tiesības katram uz ½ domājamo daļu no dzīvokļa Olaines pagastā /adrese/; piedzīt no prasītāja visus tiesāšanās izdevumus.

[3.1.] Pretprasībā norādīts, ka 1996.gada 26.augustā /pers. E/ un /pers. J/ noslēdza līgumu par dzīvokļa maiņu. saskaņā ar šo līgumu prasītājs /pers. E/ manīja viņam piederošo dzīvokli Olaines pagastā, SIA /Nosaukums A/ 41-7-1 pret /pers. J/ piederošo dzīvokli Olaines pagasta SIA /Nosaukums A/41-18.

1996.gada 4.septembrī Rīgas rajona Olaines pagasta padome, izskatījusi /pers. K/ iesniegumu izdarīt dzīvojamās platības maiņu ar /pers. J/, nolēma atļaut /pers. K/ izdarīt dzīvojamās platības maiņu ar /pers. J/.

Pēc dzīvokļu maiņas /pers. F/ 1996.gada 24.septembrī noslēdza ar VAS /Nosaukums C/ līgumu par elektroenerģijas piegādi Olaines pagastā SIA /Nosaukums A/ 41-18. Savukārt 1999.gada 1.jūlijā /pers. F/ ar Rīgas rajona pašvaldības uzņēmumu /Nosaukums D/ noslēdza līgumu par dzīvojamās mājas Olaines pagastā, /adrese/, kopīpašumā esošās daļas apsaimniekošanu, bet 1999.gada 17.augustā ar AS /Nosaukums E/Latvijas/Nosaukums E/ noslēdza līgumu par gāzes piegādi /adrese/. No 1996.gada septembra visus maksājumus par dzīvokli veikusi vienīgi atbildētāja. Prasītājs dzīvokļa uzturēšanā un apsaimniekošanā nav piedalījies.

[4] Ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 1.marta spriedumu nosprieda prasību apmierināt daļēji. Izlikt /pers. F/ no nekustamā īpašuma /adrese B/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas. Piedzīt no /pers. F/ /pers. E/ labā parādu 786,87 apmērā, nomaksāto valsts nodevu Ls 200 apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30 apmērā, bet kopā - Ls 990,17.

Prasība daļā par /pers. F/ ģimenes locekļu un citu apgādībā esošu personu izlikšanu, noraidīta un noraidīta arī celtā pretprasība.

[4.1.] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nepastāv strīds par faktu, ka nekustamais īpašums /adrese/, Olaines novadā, zemesgrāmatā ir reģistrēts kā /pers. E/ īpašums, pamatojoties uz 1996.gada 26.augusta maiņas līgumu; 2011.gada 16.janvāra Olaines pagasta dzīvojamo māju privatizācijas komisijas izziņu Nr.2; 2001.gada 23.augusta vienošanos par zemes nodošanu īpašumā bez atlīdzības.

Tiesa atzinusi, ka /pers. E/ dzīvokli ir ieguvis maiņas ceļā, iemainot sev piederošo dzīvokli, iegādātu pirms laulības reģistrācijai. Līdz ar to, atbilstoši Civillikuma 91.panta 3.punktam, šis dzīvokļa īpašums ir uzskatāms par viena laulātā atsevišķu mantu.

Atbildētājas apgalvojums, ka viņa ir parakstījusi līgumu ar /pers. N/ pārstāvi par gāzes piegādi strīdus dzīvoklim un parakstījusi līgumu ar AS /Nosaukums C/ par elektrības piegādi, kā arī 1999.gada 1.jūlijā parakstītais ar PU /Nosaukums D/ dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu, tiesas ieskatā nevar būt par pamatu īpašuma tiesību atzīšanai uz dzīvokļa īpašumu, jo minētie līgumi ir saistīti ar nekustamā īpašuma apdzīvošanu un ir slēgti laikā, kad /pers. F/ bija /pers. E/ laulātā un likumīga dzīvokļa iemītniece.

Ņemot vērā minēto, tiesa spriedumā atzina, ka nekustamais īpašums /adrese/ pieder /pers. E/ kā viņa atsevišķa manta.

[4.2.] Tiesa, pamatojoties uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 9.panta 1. un 4.punktu, kā arī likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.pantu, atzinusi, ka atbildētāja /pers. F/ nekustamajā īpašumā /adrese/ atrodas bez likumīga pamata un no tā ir izliekama bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Tiesa secinājusi, ka atbildētāja, kaut arī izmantojusi dzīvoklim nodrošinātos komunālos pakalpojumus Ls 786,87 vērtībā, tos nav apmaksājusi.

[4.3.] Tiesa spriedumā norādījusi, ka, atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $10.^1$ panta trešā daļas nosacījumiem, prasību tiesā par dzīvojamās telpas lietošanas tiesību izbeigšanu nevar celt pret to īrnieku, viņa ģimenes locekli vai citu dzīvojamā telpā dzīvojošu personu, kuras uzturēšana ir prasītāja pienākums.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka prasība par prasītāja dēla /pers. H/ izlikšanu no dzīvojamām telpām, nevar tikt apmierināta, un tādējādi prasība daļā par /pers. F/ ģimenes locekļu un to apgādībā esošām personām izlikšanu, ir noraidāma. Nepilngadīgā /pers. H/ dzīvesvieta paliek nemainīgi - /adrese/, līdz ar ko prasītāja vēlme izīrēt trešajām personām nebūtu iespējama, tādējādi par zaudējumiem ir atzīstami tikai /pers. F/ neveiktie maksājumi par komunālajiem pakalpojumiem, kas atbilstoši SIA /Nosaukums D/ sniegtajai informācijai uz 2013.gada 8.janvāri sastāda Ls 786,87.

[5] Par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 1.marta spriedumu atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu daļā, ar

kuru tika apmierinātā prasība un daļā, ar kuru tika noraidīta pretprasība.

[5.1.] Apelācijas sūdzība iesniedzēja norāda, ka Rīgas rajona tiesa, taisot spriedumu, nav objektīvi izvērtējusi atbildētājas iesniegtos rakstveida pierādījumus un atbildētājas personīgo ieguldījumu, kā rezultātā 1996.gada 26.augustā /pers. E/ un /pers. J/ noslēdza maiņas līgumu par dzīvokļu maiņu. Prasītājs nodeva dzīvokli SIA /Nosaukums A/ 41-7 /pers. J/, pretī saņemot dzīvokli SIA /Nosaukums A/ 41-18. Kā redzams no lietas materiāliem, tad tieši pateicoties atbildētājas rūpēm Olaines pagasta padome piekrita šai dzīvokļu maiņai.

Atbildētāja ir pierādījusi savu tiešo līdzdalību dzīvokļa maiņas procesā. Turklāt atbildētāja personīgi segusi visus ar dzīvokļa uzturēšanu saistītos izdevumus, jo prasītājs ar saviem naudas līdzekļiem nav šajā procesā piedalījies

Uzskata, ka viņas izlikšana no dzīvokļa nav pamatota. Tiesa, taisot spriedumu par atbildētājas izlikšanu no dzīvokļa, pārkāpusi prasības pamatojumu, atsaucoties uz tādām likuma normām, kas nav minētas prasības pieteikumā.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu nepilngadīgais /pers. H/ tiek atstāts bez aizgādības, kas ir klajā pretrunā ar atbilstoši ,,Bērnu tiesību aizsardzības likuma" 18.pantu.

[5.2.] Norāda, ka prasība par parāda piedziņu, kura pamatota uz Civillikuma 1053. un 1056.pantu, nav apmierināma, jo nav izlemts jautājums par strīdus dzīvokļa īpašuma tiesībām. Izlemjot šo jautājumu, būs cits pamats lemts par dzīvokļa komunālo maksājumu parāda nomaksu.

Uzskata, ka tiesa, pārkāpjot prasījuma robežas, t.i. pamatojot spriedumu ar prasības pieteikumā neietvertām materiālo tiesību normām nepamatoti piedzinusi no atbildētājas prasītāja labā parādu Ls 786,87 apmērā.

[6] Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis pretprasības pieteikumu un apelācijas sūdzību uzturēja.

Prasītāja pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja, bet pretprasību un apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[7] Civillietu tiesu kolēģija, uzklausot lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka prasība apmierināma daļēji un pretprasība noraidāma.

Savu viedokli tiesu kolēģija pamato uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[7.1.] Civilprocesa likuma 426.panta pirmā daļa nosaka, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdz spriedumu daļā, ar kuru tika apmierinātā prasība un daļā, ar kuru tika noraidīta pretprasība.

Līdz ar to apelācijas instancē nav strīda prasības noraidītajā daļā par /pers. F/ ģimenes locekļu un citu apgādībā esošo personu izlikšanu.

[7.2.] No lietas materiāliem pievienotās 1996.gada 26.augustā noslēgtā maiņas līguma secināms, ka to noslēdzis /pers. E/ (prasītājs lietā) un /pers. J/ (l.l. 5). saskaņā ar šo līgumu prasītājs veicis viņam piederošā dzīvokļa SIA /Nosaukums F/ 41-7-1, kurš atrodas Rīgas rajonā Olaines pagastā, maiņu pret /pers. J/ piederošo dzīvokli - SIA /Nosaukums A/ 41-18, kurš arī atrodas Rīgas rajonā, Olaines pagastā.

Saskaņā ar minēto līgumu prasītājs savā īpašumā ieguva /pers. J/ piederošo dzīvokli. Kaut arī maiņas līgumā norādītā dzīvokļa adrese nesaskan ar strīdus dzīvokļa adresi, kura saskaņā ar prasībā un pretprasībā minēto ir /adrese/, Olaines pagastā, Rīgas rajonā, Civillietu tiesu kolēģijai nav pamats apšaubīt, ka notikusi prasītāja īpašumā iegūtā dzīvokļa adreses maiņa. Turklāt, kā redzams no prasības pieteikumam pievienotās zemesgrāmatu apliecības, dzīvoklis Nr. 18, /adrese/, Olaines pagastā, Rīgas rajonā, kadastra Nr./numurs A/, uz prasītāja vārda ierakstīts 2008.gada 2.decembrī, pamatojoties uz 1996.gada 26.augustā noslēgto maiņas līgumu (l.l. 11).

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā jāņem vērā, ka šajā jautājumā pušu starpā strīds arī nepastāv.

Lietā nav strīds par to, ka pušu starpā laulība reģistrēta 1995.gada 18.martā, bet šķirta 2002.gada 6.martā. Līdz ar to secināms, ka strīdus dzīvokli prasītājs ieguvis savā īpašumā laulības laikā, veicot viņam pirms laulības reģistrācijas piederošā dzīvokļa bezatlīdzības maiņu.

Civillikuma 91.panta pirmās daļas 1.puntā noteikts, ka katra laulātā atsevišķa manta ir manta, kas laulātajam piederējusi pirms laulības, bet minētā panta 5.punktā noteikts, ka katra laulātā atsevišķa manta ir manta, ar ko atvietota iepriekšējos (1.- 4.) punktos minētā manta.

Savukārt Civillikuma 89.panta trešajā daļā noteikts: „Ja kādas vienam laulātajam piederošas mantiskas vērtības laulības laikā atvieto ar citām, pēdējās ir šā laulātā manta".

Izvērtējot apstākļus saistībā ar 1996.gada 26.augustā notikušo dzīvokļu īpašuma maiņu un pamatojoties uz Civillikuma 91.panta

pirmās daļas 1. un 5.punkta nosacījumiem, kā arī Civillikuma 89.panta trešo daļu, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka strīdus dzīvoklis /adrese/, Olaines pagastā, Rīgas rajonā ir prasītāja /pers. E/ atsevišķa manta, kura iegūta īpašumā, atvietojot viņam pirms laulības reģistrācijas piederošo mantu- dzīvokli Rīgas rajonā, Olaines pagastā, SIA /Nosaukums A/ 41 - 7 - 1.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā vērā ņemams ir arī fakts, ka 2001.gada 23.augustā, pamatojoties uz Vienošanos par zemes nodošanu īpašumā bez maksas, kas noslēgta starp Olaines pagasta Dzīvojamo māju privatizācijas komisiju un /pers. E/, prasītāja īpašumā bez atlīdzības nodota zemes gabala, kura adrese ir Rīgas rajons, Olaines pagasts, /adrese/, kadastra Nr./numurs B/, un kura kopējā platība ir 518.00 kv.m., 549/7764 domājamās daļas (l.l. 11).

Civillikuma 91.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka katra laulātā atsevišķa manta ir manta, ko viens laulātais ieguvis bez atlīdzības laulības laikā.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka viss nekustamais īpašums /adrese/, Olaines pagastā, Rīgas rajonā ir atzīstams par prasītāja /pers. E/ atsevišķo mantu

[7.3.] Civillietu tiesu kolēģija, izvērtējot atbildētājas celtās pretprasības pamatu, atzīst, ka strīdus dzīvoklis nav uzskatāms par laulāto kopmanta.

Civillikuma 89.panta otrajā daļā, uz kuras pamata celta pretprasība, norādīts, ka viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai ar otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta; šaubu gadījumā jāpieņem, ka ši manta pieder abiem līdzīgās daļās.

Darbības, kuras atbildētāja veikusi, lai prasītājs iegūtu dzīvokli Nr.18, /adrese/, Olaines pagastā savā īpašumā, nav uzskatāmas par tādām, kuras Civillikuma 89.panta otrās daļas izpratnē, rada konkrētā strīdus nekustamā īpašuma tiesības. Tas, ka atbildētāja, būdama prasītāja laulātā, pēc ievietošanās dzīvoklī 1996.gada 24.septembrī noslēgusi ar VAS /Nosaukums C/ līgumu par elektroenerģijas piegādi dzīvoklim, kā arī 1999.gada 17.augustā ar AS /Nosaukums E/Latvijas/Nosaukums E/ noslēgusi līgumu par gāzes piegādi, nerada īpašuma tiesības uz dzīvokli.

Lietā nav strīds par to, ka prasītājs kopā ar atbildētāju un laulībā dzimušo dēlu /pers. H/ pēc maiņas līguma noslēgšanas ievietojās strīdus dzīvoklī un atbildētāja no tā laika izmantojusi gan elektroenerģiju, gan patērējusi gāzi.

Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka viņa dzīvokļa iegūšanā būtu ieguldījusi savus personīgos materiālos līdzekļus. Tas apstāklis, ka viņa ģimenes interesēs devusi padomus prasītājam dzīvokļu apmaiņas procesā, kā arī 1996.gada 4.septembrī saņēmusi atļauju no Olaines pagasta padomes dzīvojamās platības apmaiņai (l.l. 32), nerada īpašuma tiesības uz dzīvokli.

Civillikuma 93.pantā noteikts, ka laulātais savu mantu var nodot pārvaldīt otram laulātajam, kam šī manta ar visiem līdzekļiem jāsargā un jāglabā.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā prasītājs pēc īpašuma tiesību iegūšanas uz strīdus dzīvokli, tā uzturēšanas jautājumu risināšanu nodeva atbildētājai, kura veikusi atbilstošas darbības, tai skaitā slēgusi līgumus par komunālo pakalpojumu saņemšanu un apsaimniekošanas darbu veikšanu ar PU /Nosaukums D/, kā arī veikusi apmaksu par saņemtajiem pakalpojumiem.

Atbildētāja, atbilstoši Civilprocesa 93.panta pirmās daļas prasībām, nav iesniegusi pierādījumus saviem apgalvojumiem, ka prasītājs, atrazdamies laulībā ar atbildētāju, nav piedalījies šo maksājumu veikšanā.

[7.4.] Kā jau norādīts, laulība starp prasītāju un atbildētāju šķirta 2002.gada 18.martā, kad bija spēkā likuma „Par dzīvokļa īpašumu" tiesību normas (spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim).

Minētā likuma 22.panta otrajā daļā noteikts, ka laulības šķiršana dod tiesības dzīvokļa īpašniekam prasīt bijuša laulātā dzīvokļa lietošanas tiesību izbeigšanu, ja vien dzīvoklis nav bijis laulāto kopīga manta (Civillikuma 89.panta otrā daļa). Savukārt Civillikuma 927.pants nosaka, ka īpašums ir pilnīgas varas tiesības par lietu, t.i. tiesības valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtībā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību.

Ņemot vērā konstatētos faktiskos apstākļus un pamatojoties uz minētajām likumu normām, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētāja pēc laulības šķiršanas ir zaudējusi strīdus dzīvokļa lietošanas tiesības un viņa no tā ir izliekama bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

[7.5.] Attiecībā par prasību daļā par zaudējumu piedziņu Ls 786,87 apmērā (l.l. 50), kuru veido neapmaksāto komunālo maksājumu un apsaimniekošanas izdevumu parāds, Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu un noraidāmu.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantā un Dzīvokļu īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 13.pantā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieka pienākums ir segt dzīvojamās mājas uzturēšanas, ekspluatācijas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Ņemot vērā minēto, tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētājai nav pienākums segt apsaimniekošanas un komunālo maksājumus, kā arī prasītājam nav radušies zaudējumi, jo šos maksājumus viņš arī nav sedzis.

Civillikuma 1770.pantā noteikts, ka ar zaudējumiem jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

[7.6.] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa spriedumu pamatoja ar tiesību normām, uz kurām prasība nebija ne celta, ne pamatota, tādējādi tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 192. panta prasības par prasījuma robežu ievērošanu, vienlaikus pieļaujot arī civilprocesa principu būtisku pārkāpumu.

Civillietu tiesu kolēģija uzskata par nepieciešamu norādīt, ka kaut arī prasības pieteikumā nav atsauce uz tām tiesību normām, uz kurām atsaucās pirmās instances tiesa, tās piemērojot, tiesa nepārkāpa Civilprocesa likuma 192.pantā noteikto par prasījuma

robežu ievērošanu. Prasības pamatu veido apstākļi (juridiski fakti), kas norādīti prasības pieteikumā, bet ne tiesību norma pati par sevi. Tiesai šie juridiskie
fakti jāsaista ar tiesību normas hipotēzi par strīda pušu materiāltiesiskās attiecības esamību, grozīšanos vai izbeigšanos.

Par to, ka tiesību norma pati par sevi nav prasības pamats, norādījis arī prof. V. Bukovskis ,, (...) likumu neaizrādīšana un pat nepareiza aizrādīšana neatņem prasītājam iespēju panākt taisnīgu tiesas aizsardzību, vēl vairāk tādēļ, ka *jura novit curia* − tiesai pašai jāzin likumi un jāpiemēro tie ne tikai pēc likuma burta, bet arī pēc likuma gara." *(Civilprocesa mācību grāmata, Rīga, 1933., 305. lpp.)*.

[7.7.] Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa, kaut arī atsaukusies uz tam tiesību normām, kuras kolēģijas ieskatā nav piemērojamas konkrētā strīda risināšanā, prasību daļā par atbildētājas izlikšanu tiesa apmierinājusi pamatoti, kā arī pamatoti noraidījusi celto pretprasību.

[7.8.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kurus veido nenomaksātie pasta izdevumi apelācijas tiesu instancē EUR 13,30 apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] , 432.-434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Izlikt /pers. F/, personas kods /personas kods/, no nekustamā īpašuma /adrese/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Prasību daļā par komunālo maksājumu parāda piedziņu noraidīt.

Pretprasību par dzīvokļa īpašuma atzīšanu par laulāto kopmantu un īpašuma tiesību atzīšanu noraidīt.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos EUR 13,30 (trīspadsmit euro un 30 centi) apmērā, nosakot to samaksu šādā kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, konts LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods TRELLV22, mērķis lietas numurs.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā noteikt /pers. F/ 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, iesniedzot šajā termiņā, Rīgas apgabaltiesas kancelejā maksājumus apliecinošus dokumentus.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2014.gada 14.aprīļa Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Zaļā

Tiesneši I.Stuberovska

I.Strelča